

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

K našej ravnopravnosti.

Štev. 5812. Črez priziv Janeza Svete-ja po dru. V. Zarniku zoper odlok od 20. novembra 1883 štev. 23.441, — ker v slovenskem jeziku uložena prošnja ni bila tudi v slovenskem jeziku rešena, je visoko c. kr. nadsodišče z naredbo od 12. sušca št. 3357 tako-le spoznalo:

„C. kr. nadsodišče priziva Janeza Svete-ja ni uslišalo — z ozirom na to, da bi rešitev v drugem nego predpisanem jeziku samo mogla utemeljiti ničnost dotičnega odloka, uničenje taistega in ukaz, naj izda podstavljen sodniji odlok v predpisanem jeziku; — gledé na to, da se sme vsled najvišje naredbe od 31. oktobra 1785 štev. 489 črke ooo zbirke justičnih postav le takrat ničnost domnevati, če jo postava zaradi preziranja postavne določbe izrečno zaukaže, ali pa če se zaradi drugih pomanjkljivosti sodnijski odlok s popolno temeljitostjo izreči ne more — in ker se slučaj, da se je sodnijski odlok izdal v nemškem namesto v slovenskem jeziku, nikakor ne da uvrstiti mej postavne, imenovane razloge ničnosti.

O tem se obvesti Janez Sveté v roke svojega zastopnika dra. Val. Zarnika.

C. kr. mestno del. okrajna sodnija v Ljubljani dne 23. sušca 1884.

Tschech m. p.“

Zl. 5812. Ueber den Rekurs des Johann Sveté, durch Dr. V. Zarnik gegen den diesgerichtlichen Bescheid vom 20. November 1883 Zl. 23.441 insoferne damit

über das in slovenischer Sprache überreichte Gesuch der Bescheid nicht in slovenischer Sprache hinausgegeben wurde, hat das hohe k. k. Oberlandesgericht mit Verordnung vom 12. d. M. Zl. 3357 herab bedeutet:

„Das k. k. Oberlandesgericht habe dem Rekurse des Johann Sveté

in Erwägung, dass die Hinausgabe einer gerichtlichen Erledigung in einer anderen als der vorgeschriebenen Sprache nur einen Nullitätsgrund bilden und die Aufhebung der Erledigung, sowie den Auftrag an das untere Gericht, die Erledigung in der vorgeschriebenen Sprache hinauszugeben, begründen könnte; in Erwägung, dass jedoch nach der höchsten Resolution vom 31. Oktober 1785

Nr. 489 lit. ooo J. G. S. eine Nullität nur dort angenommen werden kann, wo das Gesetz auf die Verletzung einer Vorschrift ausdrücklich die Nullität bestimmt oder wo wegen des unterlaufenen Formgebrechens die gerichtliche Entscheidung mit Gründlichkeit nicht erfolgen kann; in Erwägung, dass bei der Hinausgabe einer gerichtlichen Erledigung in der deutschen statt in der slovenischen Sprache keine der angeführten gesetzlichen Bedingungen der Nullität zutrifft; keine Folge zu geben befunden.

Hievon wird Johann Svete verständigt.

K. k. städt. deleg. Bezirksgericht Laibach
23. März 1884.

Tschech m. p.“

Občinstvo se lahko iz predstojete naredbe prepriča, da jednakopravnost pri sodnijah prav nič ne napreduje, in da se mi Slovenci tudi ne bi imeli pritožiti, če bi se nam dajali sodnijski odloki v magjarskem ali kitajskem jeziku, ker nikjer v postavi ni izrečeno, da bi to bilo uzrok ničnosti!!

Deželna kmetijska enkêta.

(Dalje.)

Gospod Ogulin podpira predlog, kajti s tem se brani razkosavanje zemljišč. Kako sitno je, če se deli posestvo, katero donaša 280 gld. preračunjenega dobička, mej sedem ali več dedičev. Vsak se brani take dedščine, ker ga ugonobi.

Predlog gosp. poročevalca Svetca se potem vzprejme.

Deželni poslanec g. Luka Svetec poroča o drugem vprašanji, o dednem pravu na kmetih, namreč: katere stvari (fundus instructus) se imajo smatrati za gospodarstvu potrebne, katero določilo je vsprejeto v §. 4. načrta državne postave. Poročevalec g. Svetec pravi, da je odgovor na vprašanje tu jako težek, kajti odgovoriti je treba tudi, katera posestva so srednje velikosti in kaj spada k njim. Vsled dosedanjega prostega razkosavanja posestev sestavljena so posestva iz različnih delov in se ne morejo smatrati kot taki deleži, kateri spadajo pod državno postavu, ki velevala, da naj bodo taka posestva uvrstena kot kmetijski domovi. V tem smislu pravi govornik, naj bi veljalo ali se vsaj postavilo pravilo, da se izreče, da kar je v gruntih knjigah ali v katastru upisano, kar je posestnik do sedaj

združil s svojim posestvom, to naj bi se upisalo. Pridni gospodar si je oskrbel za marsikatero stvar, napravil si pot od jednega svojega zemljišča do drugega, ima lastnine ali pravice take, brez katerih ne more izhajati, kakor pravica do paše, potrebnega stavbenega lesa, drv, stelje itd., to naj bi se po mnenji poročevalca g. Svetca vse upisalo mej gospodarstvu potrebne stvari kmetškega doma, tedaj g. Svetec predlaga, naj spada k takim kmetijam: a) kar je v zemljiščnih knjigah, oziroma v katastru jedna celota; b) lastnine, ki jih je dosedanji kmetijski gospodar združil s svojim posestvom, ali brez katerih to posestvo ne more lahko izhajati, in c) iste pravice, katere so s takimi posestvi združene.

Deželni odbornik g. O. Detela pravi, da mora ugovarjati proti prvemu odstavku predloga g. poročevalca Svetca. Kar je upisano v grunti knjigi ali pa v katastru, to se ne bode ujemalo. V katastru je pripisano v polah jednemu posestniku več posestev raztresenih v raznih krajih, v gruntih knjigah pa je spisano skupno. Ker bodo itak sedaj uvedene gruntne knjige, naj bi bile one za pravilo v tem vprašanji, kajti kjer neso, bode se to zgodilo v najkrajšem času.

Dr. Vošnjak izraža željo, naj bi se kmetijski zastopniki v tej zadevi oglašili, ker njemu se ne zdi prav popolnem umestno, da bi se tako velika kmetijska posestva, od katerih tudi del istih lahko jedno rodbino živi, tako trdo po nameravanej postavi vezala.

Dr. Poklukar vidi v predlogu, ki naglašja zemljiščne knjige in kataster nekaj pleonazem, kajti zemljiščne knjige imajo se ujemati vendar popolnem s katastrom. V obče pa je pravica posestnika popolnem varovana, kajti vsak gospodar ima popolno prostost razpolagati s svojim posestvom in le, če brez testamenta umrje, velja bode državnemu zboru predloženi postavni načrt v tej zadevi. Ta naredba pa je jako koristna, kajti le v prid kmetovalcu je, da ostane gospodarstvo v dobrih rokah in se ne razkosa, ne proda živina, njive, travniki in gojzdi, v katerem slučaju le gospodarstvo trpi. Govornik uvaža predlog g. Svetca, samo naj bi se izpustila določba „ali v katastru“, ker njemu se zdi gruntne knjige za nameravani slučaj popolnem zadostilna.

Deželni poslanec gosp. Pakiž reče, da se ne more ujemati z naglašanimi izjavami predgovornika.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XVIII. Poglavje.

Stari znanec.

(Dalje.)

Mihejič je zlezel s svojega konja, privezal ga za drevo, šel je z nekim strahom proti mlinu in potrkal je na duri.

— Gospodar, gospodar!

Nikdo ni odgovoril.

V mlinu bilo je vse tiho: slišalo se je samo drdranje mlinskih kamnov in ropotanje mlinskega kolesa.

Mihajič je poskusil odpreti duri, pa bile so zaklenjene.

„Vrag ve, ali stavec spi, ali se je pa samo pritajil?“ mislil si je Mihejič, in začel je z vso močjo nabijati na vrata z rokama in nogama. Nikdo se ni oglašil. Mihejič se je razjaril.

— Hoj, stavec! — zaklical je: — pridi ven, če ne, zažgem ti kočo.

Zaslišalo se je kašljanje in zkož malo linico nad durmi pokazala se je bela brada in nagubančen obraz, in pogledali sti dve svetli očesi jasnosive barve.

Mihejič se je skoraj prestrašil mlinarja.

— Na zdravje, gospodar! — rekel je z laskavim glasom.

— Bog te vsprejmi! — rekel je mlinar: — kaj hočeš, dobri človek?

— Ali me ne poznaš, gospodar? Ali ne veš, da sem pri tebi prenočeval s svojim gospodom?

— S knezom? Kako bi te ne poznal! Kaj, dragi moj, čemu te je Bog pripeljal semkaj?

— In ti, gospodar, si se skril kakor sova uharica v duplo! Spusti me notri, ali pa sam pridi vun, tako govoriti ni pripravno!

— Počakaj, ljubi moj, počakaj, da prisujem žita, potem pa takoj pridem vun!

„Da — mislil si je Mihejič: — „rad bi videl, kako žito zasiplješ ti, vragom kum! Ali morda melješ čarovnicam židovske kosti! Tu sem nikdo

pripeljati ne more; vidiš kaka goščava je povsod, vsi poti so zaraščeni!“

— Nu, ljubi moj, prišel sem k tebi, — rekel je mlinar, skrbno zapirajoč za seboj duri.

— Pa s silo! Dosti dolgo si se obotavljal, gospodar!

— Pomisli, boterček, jaz ne živim na trgu, a v lesu. Vsakemu ni dobro odpirati; nesreča ni daleč: vidi se, da je človek, a ne moreš vedeti, ali ima kruh pod suknjo ali kamen!

„Vidiš ga razbojnika!“ mislil si je Mihejič: „dela se, da se boji razbojnikov, a ni ga roparja, da bi on ne bil boter njegovim otrokom!“

— No, gospod, kaj hočeš od mene? Povej mi, in jaz te bodem poslušal!

— Lej, gospodar: nesreča se mi je pripetila, ki je hujši od smrti; prokleti opričniki zgrabili so mojega gospoda in s silo odpeljali ga v slobodo, in zdaj najbrž sedi v ječi, in vzdihuje; a zakaj sedi, to ve Bog sam, storil ni nič slabega niti pred Bogom, niti pred carjem. Branil je samo pravico, branil je Morozova in njegovo bojarinjo, ko so opričniki z zvijačo napali sredi veselja njegovo hišo in jo zažgali.

Poročevalec g. Svetec pravi, da novih grunt-
nih knjig še v mnogih občinah ni in bodo iste do-
bili morebiti še le v desetih letih, tam tedaj mora
veljati kataster. Tudi je v katastru za vsako občino
posebej vse upisano, v gruntnih knjigah pa se ne
upisujejo vse parcele, tedaj ne kažejo celoto po-
sestva, kataster pa kaže jedno celoto v jedni občini.

Poslanec Dev trdi, da kataster ne kaže nič,
le gruntna knjiga to je pravo merilo.

Gosp. Svetec popravlja svoj predlog tako,
da se reče za iste kraje, kjer gruntnih knjig ni,
oziroma po katastru.

Gosp. Ogulin vpraša, ali se bodo takim po-
sestvam uštevali tudi vinogradi, in ker se mu ne
zdi stvar jasna, naj bi se glasovanje o tej zadevi
odložilo do poznejšega časa, da se kmetovalci še
mej seboj razgovoré.

Gosp. Svetec pravi, da denašnji sklepi neso
konečni, da bode na podlagi istih razpravljaj deželni
zbor in določil, kar se mu bode umestno videlo.
Potem se pri glasovanju vsi predlogi gosp. Svetca
vzprejmo. (Dalje prih.)

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

G. Ivan Baumgartner omenja, da se je pri
obravnavi odsekov trdilo, da se z ozirom na mi-
nisterski ukaz volilni red zdaj ne more predruga-
čiti. Meni pa, da to ni pravo tolmačenje ministe-
skega ukaza, ker je visoko trgovsko ministerstvo v
volilnem redu zbornici Praški posebno kategorijo
upeljalo za obrtnike srednje vrste. Govornik odo-
brava to, meni pa, da morajo v zbornici zastopane
biti vse kategorije trgovcev in obrtnikov, kar pa
novi volilni red ne določuje. Govornik meni, naj bi
se še druga kategorija trgovcev in obrtnikov napra-
vila, napravilo naj bi se torej tako, da bi oni, ka-
teri plačujejo več davka, ne volili z malimi trgovci
in obrtniki. Govornik pozdravlja z veseljem mini-
sterstva naredbo, s katero je upeljana posebna ka-
tegorija za veliko trgovino ter predlaga, naj bi se
volilni red v tem preuredil, da bi druga katego-
rija trgovcev, kateri plačujejo na leto po 21 gold.
pridobitnega davka brez doklad volila dva odbornika
in da bi v tretje kategoriji volili oni trgovci, ka-
teri na leto plačujejo vsaj po 8 gld. 40 kr., in v
četrte kategoriji vsaj po 2 gld. 10 kr. pridobitnega
davka brez doklad.

G. dr. Poklukar omenja, da se visoko trgov-
sko ministerstvo ni oziralo na predloge zbornice,
kateri so bili utemeljeni, a on tega ni mnenja, da bi
visoko ministerstvo svoj ukaz zdaj preklicalo. Če bi
se g. govorniku zdelo, pravi, da bi se predrugačenje
potrjenega volilnega reda doseči moglo, bi on tudi
nekoliko opravičenih izprememb predlagal, a ker je
prepričan, da bi to ne imelo uspeha, ni za nove
predloge.

G. dvorni svetnik grof Chorinsky izjavi, da
se gledé na ministerski ukaz ne more o preured-
bah volilnega reda obravnavati, ker je vis. ministe-
rstvo predloženi volilni red z nekajimi bistvenimi
preuredbami potrdilo, ter želi le, da se mu pred-
loži jeden popolnem soglasen eksemplar zaradi tega,
da mu pripiše potrjen pristavek.

G. Karol Luckmann se čudi izjavi vladnega
zastopnika, a on in njega somišljeniki neso tega

mnenja, temveč trdijo, da se tudi zdaj še lahko
izreče, s katerimi oddelki volilnega reda neso v spo-
razumu z vis. trgovskim ministerstvom. Govornik je
zoper to, da se daje volilna pravica onim, kateri na
leto le 2 gold. 10 kr. pridobitnega davka brez dok-
lad plačujejo; pravih trgovcev in obrtnikov s tem
davkom ni, toliko davka plačujejo večinoma le bra-
njevke, katere poslovdij nemajo. V zbornici, v
kateri se imajo zastopati interesi posameznikov,
vender ne gre, da bi oni, kateri plačuje na leto
52 gold. 50 kr. pridobitnega davka, volil z onim,
kateri le 2 gld. 10 kr. plačuje. Govornik ne more
odobravati, da bi pri volitvah odločevali prodajalci
žganja. Nasprotna stranka da je le iz političnih
uzrokov za razširjenje volilne pravice na one, ka-
teri plačujejo 2 gld. 10 kr. pridobitnega davka, in
da se doseže to, da bode vsak census imel svoje
zastopnike, naj bi se preuredil volilni red v tem
smislu.

Gosp. Ivan Baumgartner izreka, da se ne
tolmači prav beseda „Einvernehmen“, katero je tudi
ogerska vlada tako tolmačila, kakor on in njegovi
somišljeniki in zbornici se gotovo ne bode v zlo
štelo, če prosi za preuredbo volilnega reda.

G. dr. Poklukar se čudi, da se zdaj beseda
„Einvernehmen“ od ravno iste stranke drugače tol-
mači, kakor se je tolmačila takrat, ko je šlo za vo-
litev deželnih zastopnikov v deželni šolski svet;
takrat so namreč nasprotniki in tako zvana liberalna
vlada trdili, da „Einvernehmen“ ni „Zustimmung“,
marveč da ta beseda nalaga vladi le dolžnost, da
zasliši dotični zastop.

Gosp. J. Škerbinec izreče, naj se napravi
prošnja v smislu predloga gg. Baumgartnerja in
Luckmanna.

G. Ot. Bamberg trdi, da besede „im Ein-
vernehmen“ pomenijo to, kar besede „im gegen-
seitigen Einverständnis“, in ne „nach Einver-
nehmen“.

Pri glasovanju ostane predlog g. Baumgart-
nerja v manjšini ter vzprejme se z veliko večino
glasov odsekov predlog, naj se ustreže ministerskemu
ukazu. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. aprila.

Kakor poročajo „Narod. Listy“, dobil je dal-
matinski cesarski namestnik baron Juvazovič
ukaz, da se ima sporazumeti z dalmatinskimi po-
slanci na podlagi spomenice, katero so izročili po-
slanci meseca decembra lanskega leta. Dr. Klaič je
bil potem poklican k Jovanoviču, in kakor kaže, se
bode sporazumljenje doseglo, in hrvatskemu jeziku
odprl širji pot v urade.

Včeraj se je sešel ogerski državni zbor.
Ministerski predsednik, Tisza, je pred odloženjem
državnega zbora obljubil odgovoriti po velikonočnih
počitnicah, kako se bode končala volovska borba.
Sedaj bode Tisza v zadovoljstvo vse zbornice lahko
objavil, da je preklican oni ukaz spodnjeavstrijskega
namestništva.

Včeraj je v Bosni odpravljen cerkveni da-
vek vladarina, katerega so plačevali samo pravo-
slavni, in kateri je jako žulil ta del prebivalstva.
Ta davek je upeljala turška vlada za po phanaru
menovanega metropolita. Sedaj pa, ko metropolit
in stolni kapitel dobivata plačo iz deželnih sredstev,
tudi nema ta davek nikakega zakonitega temelja.

služiti bojarju; za njega dam svoje življenje! In
zdaj sem prišel k tebi gospodar; bodi tako dober,
nauči me, kako hočem osvoboditi bojarja. Ako me
naučiš, nikdar te ne bode pozabil knez Nikita Ro-
manovič, in jaz, nesrečnež, bodem vedno tvoj udani
sluga.

„Da bi se ti udril v zemljo, ali pa, da bi te
vzel hudič,“ pristavil je v mislih Mihejič, „lej komu
se še moramo uklanjati.“

— Kaj, ljubi moj, čemu ne bi skušali poma-
gati v nesreči. Slabo je, kaj bi govoril, s burkljami
jemljó so lonci iz ognja, a včasih se tudi primeri,
da zrno izpod kamna celo prileti: vse, vse se pri-
godi, kakešno ima kdo srečo.

— Tako je, gospodar, v sreči še petelin jajce
znese, a v nesreči te pa še brošč za smrt ugrizne.

Mlinar je povešal glavo, in stal je, kakor bi
poslušal šumenje koles.

Minulo je nekaj minut. Starec je prikimoval
z glavo in govoril je sam seboj, ne zmeneč se za
Mihejiča.

„Vrti se kolo okrog, kar je zdaj spodaj,
bodo zgoraj, in kar je zdaj zgoraj bode spodaj; v
daljavi se sliši zvonjenje, pa ne ve se, ali zvoní k

Vnanje države.

Zopet se govori po časopisih, da bode ruski
car sešel se z našim cesarjem in to poietu kje v
kakih toplicah.

Ko se snide zopet francoska zbornica,
pride kmalu predloga o reviziji ustave na dnevni
red. Ministerski predsednik sam jo bode predložil.
Vlada se nadeja, da bosta zbornica in senat hitro
rešila to predlogo, in potem se bode takoj sklical
kongres.

Danes se snide nemški državni zbor. Pred-
ložile se mu bodo razne zakonske predloge. Naj-
važnejša zadeva, s katero se bode bavil v tem za-
sedanji, je podaljšanje socijalističnega zakona. Ako
bode državni zbor zavrgel podaljšanje, bode najbrž
razpuščen. — K obnovljenju pruskega državnega
sveta imamo pristaviti, da se govori, da mu bode
knez Bismarck podpredsednik. — Majhno prusko
mesto Lyck na ruske meji dohilo je jeden batali-
jon 45 pruskega polka za posadko. Polk je bil od
prebivalstva z veseljem vsprejet. Vsprejema se je
udeležilo tudi sedem ruskih dragonskih častnikov iz
Grajeva in Ščučine na ruske strani meje. Snidenje
ruskih in pruskih častnikov bilo je kaj prijazno,
zvečer se je pri posebnem obedu napivalo na zdravje
ruskemu carju in nemškemu cesarju, obema voj-
skama itd.

Za bodoče volitve na Danskem so se vse
svobodoljubne stranke sporazumele, da bodo skupno
postopale proti Estrubovemu ministerstvu. V vsakem
okraji bodo postavili samo jednega opozicijskega
kandidata, da bo bolj gotovo zmagal proti vladnemu
kandidatu.

Lord Salisbury je v Manchesteru v konserva-
tivnem klubu imel govor, v katerem je zagotavljal,
da bode razpuščen angleški parlament, in opo-
minjal k opreznosti in delavnosti. O volilne reformi
se je izjavil, da vlada nema nobenega vzroka, po-
našati se z veliko večino, s katero je vsprejeta ta
predloga v drugem branji. Ta večina dosegla se je
s podkupljenjem Ircev. Pa se tudi ne ve, ali bode
zgornja zbornica to polovičarsko delo vsprejela?

Časnik „Temps“ je izvedel od nekega franco-
skega diplomata, ki je dalj časa bival v Kitajji,
da je princ Chun vodja stare kitajske stranke, ki je
sovražna Evropejcem in vsakemu napredku. On je
že dolgo v sovraštvo s princem Kungom, katerega
je ravno kar spodrinil z vlade. Poslednji bode pa
gotovo zopet na krmilo prišel, kajti bil je že več-
krat odstavljen, pa kmalu je zopet zlezal na krmilo.
Ko bi pa le princ Chun dalje ostal na krmilu, ni
nemogoče, da se podkralj čelski, Ly-Hong-Sang, po-
lasti Pekinga in prežene tatarsko dinastijo. Njego-
vih 40.000 hrabrih vojakov bode hitro pomedlo ta-
tarsko vojsko z njenimi lesenimi topovi.

V združenih severno-amerikan-
skih državah se že začnejo agitacije za bližajoče
se volitve predsednika. Pretečeno sredo je republi-
kanska konvencija pensylvanske države postavila
Blaina kandidatom za mesto podpredsednika. Blainov
program je, kakor poroča nek Novijorški list: 1. Var-
stvena colna politika; 2. večji delavnost v vnanji
politiki; 3. razdelitev preostankov zvezne vlade ne
posamične države; 4. aneksija Canade; 5. razdelitev
zveznih uradov Blainovim privrzcem. Mnogo upa-
nja pa ni, da bi Blaine prodrl, ko je, kakor se vidi
iz programa, njegova politika obrnena naravnost
proti Angliji.

Dopisi.

Z Dolenjskega 20. aprila. [Izv. dop.]

Skoraj nismo verjeli svojim očem, ko smo čitali
dopis „iz Dolenjskega o poštah zadevah“ in čudili
smo se, da more kdo tajiti, o čemer je sam pre-
pričan, da bi bila za Dolenjsko, zlasti za Novome-
sto in celo Belokrajno velika škoda, ako bi ne bilo

Mlinarjeve poteze zadobile so čuden izraz.

— Oh, oh, oh! — zajeceljal je: — to je hudo,
ljubi moj, to je hudo; hudo je karasu, če zaide v
vodni tok, Hudo je knezu tvojemu sedeti v temnici
hudo je Morozovu brez mlade žene, a še hujše je
zadelo Vjazemskega radi mlade žene!

Mihejič se je začudil.

— Kako pa ti veš, da je Vjazemski odpeljal
ženo Morozovu? Saj ti nesem pravil ničesar!

— Oh, boterček, jaz ne vem sam tega, kar
se pripoveduje; včasih daleč kaj počí v lesu, pa
blizu odmeva, ko pod kolesom zmanjka vode, vem,
da je suša sto vrst na okrog, in bode slaba letina,
a nas jeden molčé živi, in poslušá, kako raste trava
in povsod vleče na uho!

— Kaj, gospodar, ali nič ne veš, kako bi se
dalo pomagati bojarju. Jaz sem že premišljeval in
ubijal si glavo, pa nič se nesem spomnil. Iti hočem,
rekel sem, k dobremu človeku in poprašal ga bodem
za svet. Povedati moram, da mi je vedno v mislih
oni korenjak, ki nas je tedaj pripeljal k tebi.

Rekel mi je tedaj: če bo mene kedaj potre-
boval bojar, pridi k mlinu, in vprašaj starega moža
po Vanjuhi Perstnju, kajti jaz sem pripravljen vsekdar

pogrebu ali k poroki; koga pokopujejo ali poročajo;
ne sliši se, voda šumi, ne vidi se, pogled zakriva
oblak dima.

Prihajajo vranovi iz daljave in vabijo drug
drugega na bogata pirovanje, a koga gredó klat,
sami ne čutijo, leté in kričé! Nabrušena je sekira,
pripravljen je rabelj, po hrastovih deskah bode tekla
gorka kri; padale bodo glave, — čegave se ne, ve.

Mihejič se je prestrašil.

— Kaj govoriš takega, starec, in godrnjaš,
kakor bi pel pogrebno pesem.

Mlinar se ni nič zmenil, kakor ne bi bil slišal
Mihejiča. Nič ni govoril samo mrmral je skozi nos.
Njegova ustna so se neprenehoma gibala, in stare
oči bile so kalne, kakor bi ničesar ne videle.

— Dragi moj ded! — in Mihejič ga je po-
rukal za rokav.

— Kaj? — rekel je mlinar, in obrnil se je
k Mihejiču, kakor bi ga prej ne bil zapazil.

— Kaj mrmraš, ded moj?

Ej! dragi kum! Dosti se sliši, a malo se pove.
Pojdi zdaj po tem potu mimo one smreke, mnogo
stez pelje na desno in na levo, a ti pojdi naravnost
naprej; ko preideš pet vrst, zagledal bodeš v strani

zveze z Litijo, in želeli je le, da bi se kmalu uresničilo, da bi bila dvakratna vožnja na dan med Litijo in Novim mestom. Ali dopisnik ni čital kako zelo je Belokranjecem težavno in neprilичno, ker tako dolgo morajo čakati na reči, ktera si n. pr. iz Ljubljane ali Dunaja naročé? Da pa se temu v okom pride je le mogoče, z Litijsko pošto, kakor je dopisnik iz Litije dobro dokazal. Vprašamo pa tudi dopisnika: koliko je popotnikov na Dolenjskem, ki bi posluživši se Kerške pošte v Ljubljano, Gorenjsko, Notranjsko ali v Trst potovali? Saj menda imajo Dolenjci z omenjenimi kraji vendar več opravila, nego z Zagrebom, kajti vsi njihovi pridelki prodajo se v omenjene kraje, in zaradi tega je tudi neobhodno potrebno, da je po najkrajšji poti poštna zveza. Res je, da je cesta na Kerško bolj ravna, pa tudi tam se ne manjka klancev; a zaradi Vogenšperka vendar nikomur ne pride na misel, da bi se peljal skozi Krško, dokaz temu, da vidimo skoraj vsak dan vozove s potniki iz Litije na veliki cesti, ker pogostokrat je zaradi obilnega poštnega blaga „Litajarci“ nemogoče potnike vsprejemati, za to so primorani druge voznike najeti. Za one potnike in trgovce, kateri imajo z Zagrebom opraviti, zadostuje popolnem sedanja zveza s Zagrebško železnico, in drugi voz bi gotovo pogostokrat prazen sem ter tja drdral razun, če bi spomladi res kake čebele prevozil, kar pa le par mesecev traja, slavno kupčijsko ministerstvo in c. kr. poštno vodstvo gotovo ne bodeta nujnost dvakratne poštna zveze mej Krškim in Novim mestom spoznala zaradi teh. Da se je sem pa tja kdo prevrnil, in nam so znani le ti trije slučaji, ktere je dopisnik navedel, to je res, a vendar so se ravno tisti gospodje potem vendar še vozili čez Vogenšperk z „Litajarci“, kar bi bili gotovo opustili, če bi se bil kateri izmed njih znatno poškodoval. Ali more dopisnik trditi, da se na cesti proti Krškemu še nihče ni prevrnil? Nesreča pri nobeni vožnji ni izključena, tudi po železnicah se pripetě nesreče, in vendar nikomur na misel ne pride, da bi jih zaradi teh opustili. V Mokronogu in Št. Rupertu bi res pošta po ravnej cesti vozila; kaj pa je potem z Mirno, Žužemberkom, Dvorom itd. kaj ti kraji neso tako imenitni, kakor Brusnice, Mihov in Suhor, za katere se dopisnik tako poteguje? Mi menimo, da imajo oni kraji v jednej četrti leta toliko prometa, kakor ti v celem letu. Kdor hoče v poštno hranilnico ulagati, ni mu potrebna poštna urada pod oknom, to tudi lahko stori, če mu je nekoliko oddaljen, tega smo prepričani v Novem mestu in Trebnjem, kamor nosijo tudi od pošte oddaljeni ljudje svoje denarje v hranilnico. Sicer pa nismo niti Brusničanom, Mihovčanom in niti Suhorčanom zavidni pošte, če jo dobé; pa če je v katerem kraji potrebna, je to gotovo v prvi vrsti v Št. Lorencu ob Temenici in Podgabrom. Slavno poštno vodstvo pa je že gotovo prepričano, da je pošte med Litijo in Novim mestom silno potrebna, in jo bode v korist cele Dolenjske gotovo ohranila, in po možnosti pomnožila.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občini Gabrije na Goriškem za popravo cerkvene strehe in zvonika 200 gld.

— (Volitev v II. razredu za mestni zbor Ljubljanski,) bila je mnogo živahnejša,

kočo, a v koči ne bode žive duše. Počakaj tam do noči, prišli bodo dobri ljudje, od njih bodeš več izvedel. A na obratnem potu pridi semkaj, imel bodeš delo, odletel je feniks v past; odpelješ ga k carju sodniku, a osvobodjenje je le polovičarsko!

— Ne čakajoč odgovora, odšel je starec v mlin.

— Ded! zakričal je Mihejič za njim, — povej mi, o kakih ljudeh govoriš, o kakej ptici!

Pa mlinar ni odgovoril na klic Mihejiča, kakor je tudi na uho vlekel nadkonjar, vendar ni mogel ničesar zaslišati razen šumenja vode in ropotanja koles.

„Vrag naj te vzame! — pomislil je Mihejič: — kam me misliš poslati! Čez pet vrst dobiš kočo, in tam čakaj do noči, a sam vrag ve, kdo pride. Zakaj pa tega ne poveš? Poslal bi tebe tja, mrcina prokleta! Ko bi meni ne bilo za bojarja, bi ti že pokazal! Lej ga, kak je! Pa kaj bočem, hajdi iskat vragovo kočo!“

Dvignil se je na konja. In Mihejič je žvižgajoč počasi odjezdil proti onej strani, kamor mu je pokazal mlinar.

(Dalje prih.)

nego včerajšnja. Udeležilo se je volitve vsega vkupe 234 volilcev, glasovi pa so se vsled raznih uplivov močno cepili, ker so nekateri volili samo dra. Tavčarja, nekateri samo Šukljeja, zopet drugi pa samo po dva kandidata. Izvoljeni so gg.: Alfred Ledenic s 192, dr. Ivan Tavčar s 132, Ivan Gogola s 126 glasovi. — Gosp. profesor Šuklje je kljub „rahlemu pritisku“ dobil samo 123 glasov, tedaj propal. S tem izidom smemo tem bolj biti zadovoljni, ker je obveljal ukrep volilnega shoda in se je pokazalo, kako misli večina našega prebivalstva. — Volilni komisiji predsedoval je gospod Mih. Pakič.

— (Gospod vitez Schneid,) ki je prišel h kmetскеj enkěti, bavl se je nekoliko dnij v Ljubljani. Počenshi od 18. dne maja bode g. vitez Schneid stalno bival v Kranjskej, prihodnjo zimo pa v Ljubljani.

— (Uradna vestnost ali ka-li?) Okrajni šolski svet v Mariboru, na čelu mu okrajni glavar baron Hein, in pa Štajerski deželni šolski svet zahtevala sta, da se ima kaplan gospod Čagran za kazen prestaviti, ker je po šolskih otrocih prenašati dal „Slovenskega Gospodarja.“ Praška „Politik“ katera to v primerem slogu poroča, ve tudi povedati, da se bodo slovenski državni poslanci v tej zadevi z interpelacijo oglasili v državnej zbornici. — Vsekako je treba besedo vsprožiti o tem! Službena ta vestnost je prenapeta, — zato gospoda zaslužijo diplomu v dobrem ali slabem dubu, brez nič ne bode! Morebiti bodo odposlej na prste stopali z jednako skrbnostjo tudi tistim učiteljem po Štajerskem, za katero šolski otroci stara peresa spravljajo in nabirajo za „dobrodelne namene“ — nemškega „Schulvereina!“ Istina! Ali pa je tudi — vprašamo — v pravih rokah „kolportaža,“ katero zadnji čas nas na Kranjskem c. kr. uradniki opravljajo za znanim, slaboznanim blagom?

— (Zakon „o kmetških domovih“) ima pravosodno naše ministerstvo že osnovan in zgotovljen, kakor je poslanec Lienbacher trdil v zborovanji agrarnega društva Solnogradskega. „Neue freie Presse“ se že grozno hudoje zavoljo te novotarije, češ: „Bauern-Fideicomisse!“ Beseda, kakor znano, je nedolžna.

— (Slavnosti blagoslovljenja zastave „Savinjskega Sokola“) o Binkoštih v Mozirji udeleži se tudi pevski zbor Ljubljanske Čitalnice in corpore z zastavo — Došlo mu je za Binkošti tudi vabilo na slavnost 25letnice pevskega društva „Zora“ v Karlovcu, a, oziraje se na važnost slavnosti v Štajerske, je odbor v svoji zadnji seji v dan 18. t. m. dolžnega se čutil, jednoglasno skleniti, da se pevski zbor udeleži polnoštevilno prve slavnosti. — Želeti bi bilo, da se slavnosti v Štajerske tudi druga narodna društva in Čitalnice iz Kranjske udeležé v večjem številu, da dejanski izrazimo bratom v Štajerske svojo naklonjenost in bratsko ljubezen.

— (Na Gorenjskem) bodo v septembru veliki vojaški manevri, h katerim bode određen 3. vojni kor.

— (Zaprli) so včera zvečer čevljarja Tumo ml. in krojača Fr. Železnikarja. Oba sta bila že dlje časa na sumu, da sta v zvezi s socijalisti. Pri Tumi, katerega je ovadil njegov vajenček, zasegli so baje precejšnje število veleizdajskih socijalističnih tiskovin, katere so bile skrite v nekej starej peči v drvarnici.

— (Politično društvo „Sloga“ v Ormoži) je bilo 21. t. m. pri Celjskem mestnodelegiranem okrajnem sodišči toženo, da je brez dovoljenja obrtne oblasti s hektografem „tiskalo“ in razširilo nek poziv o volitvah v okrajni zastop Ormoški. Obsojena sta bila dva uda „Sloge“ na 2 gld. 50 kr., jeden na 5 gld. globe, in tako je sodnik gospod adjunkt Nadamlenzki razsodil, da je za rabo hektografa treba koncesije. Ako ta razsodba v drugi instanci obvelja, kaznovana bodeta odpravitelja pri Celjskem okrožnem in mestnodelegiranem sodišči, tajnik okrajnega zastopa in okrajnega glavarstva, in ne vem koliko vojaških in drugih pisaren se bode moralo še zagovarjati, ker rabijo brez koncesije avtografične tiskarske stroje. — V Celji pač znajo interpretirati.

— (Iz Trebnjega) se nam piše 21. aprila. Kaže da bodo se „koze“ preselile iz Šentlorenske fare v našo. Več ljudij je že bolnih, in je že tudi troje otrok umrlo na tej bolezni. Vidno je, da stavljenje koz vendar le pomaga; kajti oni, kateri imajo ustavljene koze, večji del kmalu prebolé, med tem

ko drugi silno trpé in navadno umrjé. Šola je vsled tega prejenjala.

— (Odbor „Slovenskega bralnega in podpornega društva v Gorici“) izdal je do slovenskih gospé in gospodičen sledečo prošnjo: Častita domorodka! Gotovo Vam je znano, da se je pred dvema leti ustanovilo v Gorici „Slovensko bralno in podporno društvo“, katerega namen je, da svoje društvenike duševno in gmotno podpira, to je, da širi med njimi omiko in da jih v času bolezni zdravniško in denarno podpira. To društvo, katero je razširjeno po vsej Goriški slovenski deželi, ki šteje do zdaj že nad 350 udov, daje poročstvo za lep napredek Goriških Slovencev. Kakor imajo većinoma vsa društva svojo zastavo, tako želi tudi naše društvo priskrbeti si svojo narodno zastavo, katera se bo razvijala o vseh večih narodnih in patrijotičnih praznikih, s katero bo spremljalo svoje ude k večnemu počitku. Odbor tega društva nabral je med Goriškimi rodoljubi že lepo svoto radodarnih doneskov za to zastavo, ki bo blagoslovljena meseca julija t. l. Take zastave kinčajo navadno lepi trakovi, ki so precej dragi. Ker se odbor boji, da bi ne mogel vseh teh stroškov pokriti z nabranimi novci, domislil si je, da bi bilo jako lepo, ako bi naše slovenske gospodičine in gospe bile tako radodarnega srca, da bi po mogočnosti zložile za jeden trak, ki bi kinčal narodno zastavo, kakor se je to posrečilo tudi delavskemu podpornemu društvu v Trstu. Velika radost bi bila za slovenske gospodičine in gospe, ako bi tisti dan, ko se bo zastava blagoslovljala, videle svoj trak krasiti narodno zastavo, ko bodo gospodičine in gospe vezale vence zastavam, katere nas počastijo pri blagoslovljenji. Domorodke! odprite svoje narodno srce ter darujte po mogočnosti za trak, ki bo kinčal zastavo podpornega društva. Podpisani odbor, ki je trdno prepričan, da dobi od Vas, častite gospodičine, v ta namen radodarne podpore, se Vam že naprej najtopleje zahvaljuje. Radodarni doneski naj se blagovolé odposlati osebno ali po pošti podpisanemu odboru. — V Gorici, 5. aprila 1884. — Z najodličnejšim spoštovanjem odbor.

— („Natančen imenik krajev na Kranjskem“) slove nadpis 181 strani obsežnej knjigi, ki je te dni na svetlo prišla po c. kr. centralnej statističnej komisiji na Dunaji pri Alfredu Hölderju in jo je dobiti za 1 gld. 80 kr. Najti pa je v tem iskalniku vseh političnih in sodnih okrajev, vseh občin, sosesk, in celo najmanjših sel imena s slovenskim in nemškim jezikom. Pri vsakem kraji je povedano, kaj da je, ali ima cerkev, župnijo, šolo, železniško postajo, pošto itd., kakor tudi koliko ima stanovnikov, moških in ženskih, koliko hiš itd. Kdor take stvari rabi, ta knjiga mu bode dobro došla.

— (Iz Sarajevga) poroča v nemških novinah naš rojak kanonik dr. A. J. mej drugim tudi to-le: V Sarajevu se veliko zida. Vlada je letos pričela graditi poslopje, v katerem bodo nastanjeni vsi uradi. To zidanje je potrebno, ker hiše v katerih sedaj bivajo uradi, zidano so po turški in so zastran ognja zelo na slabem; dvakrat že so take hiše do tal pogorele in z njimi vred tudi mnogo uradnih pisem. Tem nevarnostim se torej hoče z novimi zgradbami v okom priti. — Tudi s katoliško nadškofijsko cerkvijo se bode pričelo v kratkem. Zidana bode čisto od kamena v preprostem gotskem slogu. — V Sarajevu izhajajo trije časopisi: Nadbiskupov uradni list „Srce Isusovo,“ III. letnik, po jedenkrat na mesec, s hrvatskim jezikom; vladno-uradni časnik „Sarajevski list,“ VII. letnik, po trikrat v tednu, na spopolovino s hrvatskim, na spopolovino s srbskim jezikom, odgovorni urednik mu je Srbin Ivan Popović; in list „Bosnische Post,“ letnik I., po dvakrat v tednu, z nemškim jezikom, odgovorni urednik mu je Hrvat dr. J. Makanec. Dosihdob so v Sarajevu imeli jedno samo tiskarno, „deželno“ namreč. V zadnji čas pa si je Slovenec s Kranjskega, g. Spindler, doslej poslovalatelj v deželnej tiskarni, od vlade dovoljenje dobil za svojo tiskarno, katera prične svoje delo koj prihodnji mesec. —

— (Vabilo k besedi), ktero priredi Bralno društvo v Šempasu dne 27. aprila 1884 v svojem prostoru. Program: I. Pozdrav. II. Petje „Koroški Slovenci.“ III. Deklamacija: „Klepetulja.“ IV. Petje Venec nar. pesnji. V. Dvogovor „Čevljar in krojač.“ VI. Petje „Slavljijska polka.“ VII. Igra „Blaznica v prvem nadstropji.“ VIII. Petje „Banovci.“ Vstopnina za neude 10 nov. Začetek ob 7 uri zvečer.

Dunaj 22. aprila. Danes zjutraj ob 7. uri obesili so Hugona Šenka in Šlosareka. Šlosarek bi ves potrt in poslovil se je z besedami: Odpustite mi vsa moja zlodejstva. Prokletstvo Hugonu Šenku! Hugon Šenk stopil je smehljaje k vislicam. Smrtna borba trajala tri minute. Pozdravite mi mojo soprogo! bile so njegove zadnje besede. Ob 7. uri 20 minut bilo je vse končano. Razum oficijalnih osob bilo je še okolo 200 ljudij pri obešanji prisotnih. Jedno uro po justifikaciji so obešenca položili v leseni krsti ter odpeljali v mrtvašnico, kjer bode obdukacija.

Uspešni pokladki. Nove in zastarele rane, kile in skrumbe ozdravi naglo Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah z navodom vred po 80 kr. Po poštenu povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (690—5)

Tujci:

dne 21. aprila.

Pri **Sionu**: Grünwald z Dunaja. — Marzini iz Trsta. — Bruch z Dunaja. — Zenkovich iz Trsta. — Arko iz Zagreba.

Pri **Malléi**: Muhr z Dunaja. — Dogan iz Gorice. — Werner z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

16. aprila: Pavel Mejak, dninar, zdaj kaznenec, 32 let, Ulice na grad št. 12, za pljučno tuberkulozo. — Ivana Perovšek, delavčeva hči, 7 let 11 mes., Opekarska cesta št. 25, za vnetico možganov.

17. aprila: Ana Marin, delavka, 19 let 11 mes., Rožne ulice št. 39, za jetiko. — Ivana Trinker, agentova hči, 35 let, Kongresni trg št. 13, za pljučno tuberkulozo. — Janez Kaligaro, bivši gostilničar, 74 let, Pred igriščem št. 2, za pljučnico.

V deželnej bolnici:

15. aprila: Tomaž Urankar, delavec, 49 let, za srčno napako. — Peter Huter, krošnar, 58 let, za edemom v možganih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v min.
20. aprila	7. zjutraj	727.66 mm.	+ 5.4°C	sl. szh.	obl.	22.9 mm.
	2. pop.	728.16 mm.	+ 6.9°C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	729.72 mm.	+ 5.8°C	z. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura + 6.0°, za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza.

dne 22. aprila t. l.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	90
Srebrna renta	81	05
Zlata renta	100	75
5% marena renta	95	45
Akcije narodne banke	853	—
Kreditne akcije	320	60
London	121	45
Srebro	—	—
Napol.	—	64
U. kr. cekini	—	73
Nemške marke	—	45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	100	75
Ogrska zlata renta 6%	122	35
„ „ „ 4%	91	65
„ „ „ 5%	88	45
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	—
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	20
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	211	—

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem prežalostno vest, da nam je po dolgej, težkeji bolezni premili naš oče in prijatelj, gospod

Gustav Melcher,
posestnik v Veliki Dolini,

37 let star, danes ob 4 1/2 uri zjutraj, previden s sv. zakramenti za umirajočce, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo prerano umrlega dragega pokojnika bode v torek 22. aprila iz Velike Doline na pokopališče k sv. Mariji Magdaleni v Jesenicah prenešeno in ondi pokopano.

Sv. maše za dušnice služile se bodo v župnej cerkvi Velikodolinske.

Bodi mu blaženi spomin!

Velika Dolina 20. aprila 1884.

(267)

Tužni zaostali.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolj okrepljujoče piće,
i kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesi grkljana i proti mēhurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Dve novi lepi hiši,

s hišno opravo, v Velikih Laščah, v katerih jednej je gostilnica in poleg nje mesnica se dadó v najem ali se pa tudi pod ugodnimi pogoji prodadó. Kupci naj se oglašé pri Antonu Grebencu, mesarji v Velikih Laščah št. 5. (262—2)

V „Narodne Tiskarni“

se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal „“

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

Najboljše, najcenejše srečke!

6 žrebanj vsako leto!

Vsak drug mesec žrebanje z glavnimi dobitki po gld. 100.000, 50.000, 5000, 1000 itd.

Prihodnje žrebanje bode 1. maja 1884.

Glavni dobitek 100.000 gld.

Po nakaznih listih (Bezugscheine) za avstrijske in ogrske srečke rudečega križa, katere sem jaz izdal in sestavlil povodom poslednjega srečkanja, se je tako zelo povpraševalo zadnje dni pred žrebanjem, da se naročitvam ni moglo ustreči. Vseled tega vspeha sklenil sem z nova izdati in sestaviti nakazne liste za avstrijske srečke rudečega križa, kateri so se tako hitro priljubili, povodom srečkanja 1. maja, ker ti ponujajo pri najugodnejših pogojih, najložjem načinu plačevanja največ upanja na dobiček.

Skupina A.

2 avstr. srečki rudečega križa } na 24 mesečnih
2 ogrsk. „ „ } obrokov po 2 gld.

Skupina B.

3 avstr. srečke rudečega križa } na 24 mesečnih
3 ogrsk. „ „ } obrokov po 3 gld.

Skupina C.

4 avstr. srečke rudečega križa } na 24 mesečnih
4 ogrsk. „ „ } obrokov po 4 gld.

Avstrijskim in ogrskim srečkam rudečega križa se je vsled igralnega načrta, katerega ne prekosi igralni načrt nikakih drugih srečk, kurs jako povzdignil in se bode najbrž še, tako da avstrijske srečke rudečega križa dosežejo kurs Rudolfovih srečk 20 gld. Jaz tedaj priporočam hitro naročbo, ker jo morem le tako dolgo točno izvršiti, dokler zadostuje moja mala zaloga srečk.

Kakor hitro plača kupec prvi obrok, dobi s se-rjo in številko srečke zaznamovani, postavno kolekovani nakazni list, in s tem takoj pravico igranja na vse glavne in stranske dobitke. Naročila je najbolje poslati po poštnej nakaznici ali pa s pošt-nim povzetjem prvega obroka, ter se bodo najtočneje izvršila; prospekti in žrebovalne listine zastoj in franko. (265—1)

Wiener Wechsel- u. Lombard-Geschäft

A. Gutfeld, vorm. Leutholz & Co.,
(obstoji že od l. 1870),

Wien, I. Wipplingerstrasse 27.

Srečke, na katere so se izdali nakazni listi, leže v podjetnej prodajalnici in jih lahko ogleda vsak lastnik nakaznega lista, kakor določuje zakon.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Deželna

Rogaška
slatina.

„Tempeljski vrelec“.

Več tisoč goldinarjev

se posodi proti zavarovanju na zemljišča. — Natančneje se poizve v pisarni gosp. notarja Ivan Gogale v Ljubljani. (264—2)

Izvrsten med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kila po 60 kr.),
škatlja 30 kr.

se dobiva proti poštenu povzetju ali pa proti gotovi
plači pri

Oroslavu Dolencu,
svečarji v Ljubljani. (207—7)

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodčne bolesi. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljatve pa jedino v lekarni Cristofaletti v Gorici. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni Jul. pl. Trnkoczy, na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (89—23)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nima nobene moči in vrednosti.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdčo sapo, napihnjenje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pljačo, črve, zoper bolezni na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajskeje cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeh Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnema in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnene besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—136)

Uspešni lek za želodne bolezni.

Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (142—4)

Dobiva se pri g. Mih. Kastner-ji, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schaffler-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdinu v Ljubljani.